

N:o 13.

Af herr **E. Thermænius**, *angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till lag om förbud för tillverkning och försäljning af destillerade och alkoholhaltiga drycker för andra än medicinska och tekniska ändamål.*

Bland de »däraktiga och skadliga begärelser, hvilka sänka människorna i förderf och förtappelse» och medfört de största olyckor för samhället under de två sista århundradena, är begärelsen till starka spritdrycker utan tvifvel en af de farligaste och mest i ögonen fallande. Statistiska uppgifter och den dagliga erfarenheten tala ett högt och oförtydbart språk om den uppenbara skada, som denna begärelse åstadkommer, och de heliga skrifter, som svenska staten erkänner såsom grundvalen för människans tro och hopp, vittna: »Drinkare skola icke ärfva Guds rike».

Det måste vid sådant förhållande djupt beklagas, att lagstiftningen under senare tider icke utvecklats i syfte att ställa handeln med destillerade spritdrycker under giftstadgan.

Att denna handel haft och har sin förnämsta rot i vinstbegäret såväl hos staten och kommuner som hos enskilde, torde icke kunna förnekas. Det är dock kristna samfund ovärdigt att ockra på en last, som i stället borde på allt sätt motarbetas; det är ock ovärdigt, ja, orättfärdigt att straffa förseelser, hvartill staten sjelf kan sägas inleda i frestelse och af hvars utöfning enskilde, kommuner och staten vänta väsentliga bidrag för sitt ekonomiska bestånd. Om sådana penningar kan med skäl sägas: »det är blods värde.»

Då det väl må anses öfverflödigt att närmare ingå på ådagaläggande af all den skada, som rusdryckshandteringen medför, enär derom såväl inom som utom Riksdagen blifvit så mycket taladt och skrifvet, tillåter jag mig utan vidare föreslå

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t skyndsamt låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till lag derom, att efter högst tjugu års förlopp all tillverkning och försäljning af destillerade, alkoholhaltiga drycker för andra än medicinska och tekniska ändamål må varda helt och hållet förbjuden.

Stockholm den 22 januari 1887.

Edvard Thermanius.